

ת"פ 23766/10/14 - מדינת ישראל נגד ב'-ר' א'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 23766-10-14 מדינת ישראל נ' א'(עציר)

בפני
בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ב'-ר' א'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד גיל אדלמן

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירות של אימים, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין.

בתאריך 15/10/14 ביקש הנאשם מאמו - המתלוננת, כי תיתן לו כסף וזו אכן נתנה בידו 20 ₪. בין הנאשם למתלוננת פרץ ויכוח, במהלכו ניפץ הנאשם כד וכלי לנטילת ידיים. המתלוננת שחששה מן הנאשם נמלטה מן הבית. אז, התקשר הנאשם אל אחיו - המתלונן מספר רב של פעמים ולא נענה, כאשר לאחר מכן, התקשר אליו המתלונן, גידף אותו הנאשם ואף איים עליו באומרו כי יגיע על מנת לדקור אותו. המתלונן נזעק אל הבית ומשהגיע למקום הבחין בנאשם אווז בסכין בעל להב קבוע באורך של 10.5 ס"מ, כאשר הוא מאיים על המתלונן כי ידקור אותו ואף טיפס מעבר לגדר הבית אל הרחוב. בשל פחדו מהנאשם, נכנס המתלונן אל רכבו ונעל עצמו ברכב. הנאשם היכה באמצעות קת הסכין על הרכב בדלתו השמאלית קדמית ועם להב הסכין בחלון הקדמי שמאלי. כתוצאה מכך נגרמו לרכב שריטות ומכה בפח בדלת ושריטות בחלון.

התביעה הדגישה את עברו הפלילי של הנאשם וציינה כי התנהגותו של הנאשם היתה חסרת כל רסן ויש לראות עד כמה היו המתלוננים אחוזי אימה מפניו.

התביעה הגישה אסופת פסיקה על מנת ללמד על רמת הענישה הנוהגת תוך הפניה לאבחנות הנדרשות.

לטעמה של התביעה, בנסיבות המקרה ולאור עברו של הנאשם, יש מקום להטיל עליו 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי.

אחותו של הנאשם, גב' נ' ש', העידה כעדת אופי מטעמו. היא מסרה כי היא מלווה את הנאשם ועוזרת לו מזה שנים רבות.

לראשונה הגיע הנאשם למצב כזה, בו הוא נכלא. היא ומשפחתה סבורים כי מקומו אינו בכלא וכי עליו לעבור טיפול. לצורך כך אף פנו לגורמי רווחה. בקיץ, טרם מעצרו, אף פנו לפסיכיאטרים, אולם הטיפול נקטע בשל כליאתו. האחות ביקשה כי ביהמ"ש יקל בעונשו של הנאשם, על מנת שניתן יהיה להמשיך בהליך הטיפול, שכן מצבו בכלא מדרדר.

ב"כ הנאשם ציין כי הוא ער להרשעותיו הקודמות של הנאשם, אלא שהאחרונה שבהן היא משנת 2009 וכי לראשונה נתון הנאשם במעצר.

עוד ציין כי הגם שבני משפחתו של הנאשם הם שהתלוננו נגדו, אך כפי שנשמע מפיה של אחותו, הרי שמשפחתו של הנאשם אף יודעת לתמוך בו, שומרת על קשר עימו ומעוניינת בשיקומו.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם מוכר לרשויות הרווחה וכי הוא נכה בהיקף של 20% על רקע הפרעות אישיות ומוכר אצל גורמי בריאות הנפש וסובל לאורך כל השנים מקשיים בנושא זה. הנאשם ניסה להשתלב במקומות עבודה, אך ללא הצלחה יתירה.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שהנאשם כבר הפיק את כל הלקחים הנדרשים מעצם מעצרו.

ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה הראוי נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. אף הוא הציג בפני ביהמ"ש אסופת פסיקה.

ב"כהנאשם עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כתקופת מאסר בפועל .

בדברו האחרון סיפר הנאשם כי יום קודם לביצוע המעשים נטל סם ומשזה חסר לו למחרת היום, צרך אלכוהול ולפיכך לא היו לו כוחות לעצור את עצמו ולא ידע מה הוא עושה. ועם זאת הביע חרטה על המעשים וציין כי הוא אוהב את אחיו ואוהב אנשים וכי הוא סובל מאוד במעצרו ומקווה עד מאוד לחיות כאדם נורמטיבי.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1968 ולחובתו שתי הרשעות קודמות. האחת משנת 2003 בגין עבירות של אימים ותקיפה בגין עבירות של אימים. בשתי ההזדמנויות נדון הנאשם למאסרים מותנים.

מדובר במעשים של היזק לרכוש שלו באימים, כאשר האימים עצמם לוו בחלקם אף באחיזת סכין בידו של הנאשם, המכוונת לעברו של המאויים.

יש במעשים כדי לפגוע בקניינו של הפרט, בביטחונו, באוטונומיה שלו ובשלומו.

מתחם הענישה הראוי למעשים אלה נע בין 7-16 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם, באופן התנהגותו, ביקש להטיל חיתית ואימתו על המתלוננים. המתלוננים הם אמנם בני משפחתו של הנאשם, אך אין בכך יסוד לקולא, אלא דווקא לחומרא.

הגם שמדובר בבן משפחה, המוכר להם, על כל בעיותיו ומצוקותיו, הוא הצליח להטיל עליהם אימה כזו, עד כי שניהם נמלטו ממנו.

יתר על כן, מעבר לגרימת הנזק לרכוש ולאימים. מצא הנאשם ליטול סכין ולאיים על אחיו כאשר הוא אוחז את הסכין בידו, עד כי אחיו חשש ממנו ונעל עצמו, עקב כך ברכבו.

אם יש להחמיר בעונשם של המאיימים אימים מעין אלה, משנה חומרה יש לייחס לאלה במאיימים ונעזרים לצורך כך בנשק קר, ובוודאי דוגמת הסכין דנן.

בעברו של הנאשם הליכים פלילים קודמים בשל עבירות מעין אלה והיה עליו לדעת כי מעשים מעין אלה יביאו להשלכות כאלה. אולם מסתבר כי הנאשם לא הפנים את הרשעותיו הקודמות, ואת ההליכים הקודמים שננקטו נגדו.

לקולא התחשבתי בהודאתו של הנאשם וכי היה בכך לחסוך זימונם של המתלוננים לעדות. כן התחשבתי במכלול בעיותיו ונסיבותיו האישיות ובמצבו הנפשי. לולא אלה היה העונש הנגזר עליו חמור יותר.

עוד התחשבתי בכך כי זהו עונש המאסר הראשון המוטל על הנאשם.

אני גוזרת על הנאשם שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל שמנינם מיום מעצרו 15/10/14.

כן אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים או אלימות ושלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה של החזקת סכין.

בהתחשב בנסיבות המשפחתיות והכלכליות, לא מצאתי להטיל בנוסף קנס ופיצוי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ה, 30 מרץ 2015, במעמד הצדדים.